

ubetinget Underkastelse, og det er en Underkastelse, der netop ikke vises eller skal vises i den protestantiske Kirke. Den ærede Rigsdagsmand talte om Luthers Forhold til slige Forsatninger som den, der her foreligger. Han antog, at Luthers Opfattelse havde været mindre rigtig, eller at man maatte undskyde ham med, at han maaskee ikke havde kunnet overkomme det Altsammen. Det kan gjerne være, at Saadant har været Tilfældet, men der er dog endnu en anden Forklaring, man let kunde tænke sig. Det kan nemlig ogsaa være, at Luther havde opfattet Medlemmerne af det Kirkesamfund, han kom til at grundlægge, i et andet Forhold til Kirken end det, hvori det katolske Medlem staar til sin Kirke. Mange sætte Lutherdommens Særkende overfor Katholicismen netop deri, at paa dens Enemærker skulle den personlige Frihed og Individets Ret stee syddest, medens netop disse gaar tilgrunde i Katholicismens Organisation. Heri kan maaskee den ærede Rigsdagsmand finde en Forklaringsgrund, hvorfor Luther ikke har organiseret slige Raad som det, her foreslaaes.

Den ærede Forslagsstiller gik tilbage til den hellige Skrift for der at søge det Forbillede, vi nu skulle følge ved at vedtage Lovforslaget. Apostlerne ere, som det berettes i det Nye Testamente, traadte sammen for at aftale vigtige, Religionen vedrørende Sager; vi skulle nu hjælpe til at gjøre noget Lignende, vi skulle blive Apostlernes Efterfølgere ved at vedtage det foreliggende Forslag! Jeg skal gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at hint Apostelraad vistnok har givet Anledning til Efterfølgelse, men det har været i almindelige Kirkeforsamlinger. De første

almindelige Kirkeforsamlinger, hvor Kirkeæren er fastsat, de kunne siges at være en Efterligning af hint første Apostelraad. Men naar vi see, hvormeget der ligger imellem, og naar vi huske paa, at det, her skal ordnes, er intet almindeligt Christeligt, men er kun Noget for en bestemt Afdeling af den christelige Kirke, saa vil den ærede Rigsdagsmand see, at der er en saa stor Forskel, at Ligheden aldeles forsvinder.

Den ærede Forslagsstiller troede ret at have truffet det store Fleertals Betænkelighed i denne Sag, idet han yttrede, at man frygtede et Præsteheredømme. Jeg er ganske enig med ham og troer, at han i saa Henseende ikke tager feil. Det er en ganske almindelig Mening, at, naar man har med den enkelte Geistlige at gjøre, kan han være overmaade frisindet, liberal, human, prægtig at komme ud af det med, men har man 20 saadanne enkelte Medlemmer, der have alle disse Egenskaber, og man bringer dem sammen i et Raad, saa paaftaae Belunderrettede, at Herkeslygens onde Djævel tager Sæde imellem dem, og at de, saaledes samlede til et Hele, ere noget ganske Andet, end de ere hver Enkelt for sig. — Hertil skal jeg med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Foredrag indskrænke mig, idet jeg maa beklage, at jeg ikke har havt det liggende trykt for mig, hvorved jeg vilde have været bedre istand til at orientere mig med Hensyn til dets Hovedtanter. Den ærede Rigsdagsmand forelagde nemlig ikke Lovforslaget med et saadant Foredrag som det, han har holdt idag. Havde han gjort det, havde vi bedre været istand til at orientere os med Hensyn til det Standpunkt, som de ærede Forslagsstillere indtage.